

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/282/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613210268
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5613210268.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Gabrielou Briškovou v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a. s., so sídlom v Bratislave, Michalská 18, IČO: 36 854 140, právne zastúpeného: HMG & PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 12, IČO: 35 885 459, proti žalovanému: U. G., A.. XX. X. XXXX, bytom Q., A. M. Č.. XX, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 2.179,20 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.672,40 eur s 8,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.500 eur od 17. 9. 2013 do zaplataenia a trovy konania 70,47 eur a trovy právneho zastúpenia 128,43 eur, tieto na účet právneho zástupcu žalobcu HMG & Partners s.r.o., so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 12, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V zostávajúcej časti sa žaloba z a m i e t a.

Konanie sa čiastočne z a s t a v u j e o sumu 115 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 8. 10. 2013 v spojení s jej doplnením zo dňa 25. 11. 2013 a 22. 4. 2014 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 2.179,20 eur, zmluvný úrok vo výške 18,90% ročne zo sumy 1.500 eur od 4. 10. 2013 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 1.500 eur od 4. 10. 2013 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 512,97 eur 4. 10. 2013 do zaplataenia a náhrady trov konania. Podaním zo dňa 5. 11. 2013 navrhol zmenu žaloby v časti priznania počiatku zmluvného úroku ako aj úroku z omeškania od 17. 9. 2013 do zaplataenia. Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 24. 3. 2015 súd pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovu sumu 2.179,20 eur, zmluvný úrok vo výške 18,90% zo sumy 1.500 eur od 17. 9. 2013 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 1.500 eur od 17. 9. 2013 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 512,97 eur od 17. 9. 2013 do zaplataenia. Žalobu odôvodnil žalobca uzavretou zmluvou o bežnom účte a balíku produktov a služieb Č. Pohoda medzi účastníkmi konania, na základe ktorej žalobca zriadil a viedol bežný účet žalovaného. Súčasne bola uzavretá zmluva o povolenom prečerpaní bežného účtu, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky formou povoleného prečerpania bežného účtu. Celý úver bol vyčerpaný 19. 10. 2011. Z dôvodu, že žalovaný poskytnutý úver nesplácal a dostal sa do omeškania s vrátením viac než dvoch splátok a súčasne jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, žalobca vyhlásil splatnosť celej pohľadávky ku dňu 30. 9. 2012. Žalovaná suma 2.179,20 eur pozostáva z nezaplataenej istiny 1.500 eur, poskytnutých prostredníctvom povoleného prečerpania (žalovaný čerpal poskytnuté finančné prostriedky až do úverového limitu 1.500 eur), zročných zmluvných úrokov 397,97 eur (základom pre výpočet bol aktuálny zostatok na úverovom účte, jednotlivé sumy zmluvných úrokov k poslednému dňu kalendárneho mesiaca podľa výšky úrokovej sadzby 16,90%

ročne, od 15. 4. 2013 vo výške 18,90% ročne; zmluvné úroky boli účtované odo dňa prvého otvorenia účtu povoleného prečerpania a boli splatné k poslednému dňu kalendárneho mesiaca), zročných úrokov z omeškania vo výške 166,20 eur, počítané z nedoplatkov na splátkach riadnych úrokov, splatné k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, pri úrokovej sadzbe 8,25% ročne a z nezaplatených poplatkov vo výške 115 eur. Podľa článku 7 bod 1 písm. a) Obchodných podmienok došlo k splatnosti celého dlhu. Z dôvodu omeškania žalovaného s plnením dlhu, žalobca vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Žalobca súčasne žiadal zmluvné úroky z nezaplatenej istiny aj po splatnosti dlhu do zaplatenia. Písomným podaním zo dňa 22. 4. 2014 žalobca vzal žalobu čiastočne späť v časti žalovanej sumy vo výške 115 eur, predstavujúcej nezaplatené poplatky (115 eur).

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie listinami: zmluvou o bežnom účte a balíku produktov, oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania, oznámením o zosplatnení úveru, kópiou doporučenej zásielky, špecifikáciou zmluvných úrokov, obchodnými podmienkami pre povolené prečerpanie, zistiť nasledovné:

Zo zmluvy o bežnom účte a balíku produktov zo dňa 17. 9. 2008 bolo zistené, že žalobca uzavrel so žalovaným ako majiteľom účtu zmluvu, ktorou sa žalobca zaviazal zriadiť a viesť pre žalovaného bežný účet. Žalovaný sa zaviazal čerpať peňažné prostriedky a vystavovať platobné príkazy len do výšky voľných peňažných prostriedkov resp. do výšky zmluvne povoleného prečerpania. Podľa článku 4 zmluvy sa žalobca zaviazal na základe žiadosti žalovaného vyhodnotiť možnosť poskytnutia povoleného prečerpania účtu. Podľa oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 18. 10. 2011 žalobca oznámil žalovanému, že na základe jeho žiadosti o povolené prečerpanie zo dňa 18. 10. 2011 žalobca schválil povolené prečerpanie bežného účtu do výšky úverového limitu 1.500 eur, od 18. 10. 2011, s dohodnutou výškou úrokovej sadzby 16,90% ročne. Z písomného oznámenia o zosplatnení úveru bolo zistené, že z dôvodu nevyrovnania dlhu z bežného účtu nie je možné čerpať finančné prostriedky žalovaným, v dôsledku čoho sa záväzok žalovaného stal splatným 30. 9. 2012. Žalovaný bol vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy 1.773,88 eur do 12. 10. 2012. Žalovaný bol tiež prostredníctvom pošty vyzvaný na prevzatie zásielky 10. 10. 2012. Z písomnej špecifikácie dlžnej sumy bolo zistené, že nezaplatená istina za obdobie od 19. 10. 2011 do 16. 9. 2013 predstavovala 1.500 eur, nezaplatený riadny úrok 397,97 eur, avšak za obdobie od 19. 10. 2011 do októbra 2012 predstavovala výška zmluvného úroku 172,40 eur. Podľa článku 7 bod 2 písm. a), b) Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu, účinné od 1. 1. 2011 bolo zistené, že banka je oprávnená ak klient bude v omeškani so splatením akejkolvek finančnej čiastky voči banke, v prípade porušenia ktoréhokoľvek záväzku klienta podľa zmluvy, vyhlásiť, že pohľadávky z poskytnutého povoleného prečerpania sú splatné ku dňu uvedenému v písomnom oznámení banky, obmedziť alebo zastaviť čerpanie úveru.

V súlade s ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodol aj v neprítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalobcu, ako aj žalovaného, ktorí boli na súdne pojednávanie riadne predvolaní. Nepožiadali o odročenie súdneho pojednávania, nevzniesli dôkazné návrhy. Súd rozhodol prihladajúc na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy, keďže preukázaný skutkový stav umožňoval vydať meritórne rozhodnutie a nebol zistený vážny dôvod odročenia súdneho pojednávania.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka:

Ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka:

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka:

Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení, úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení do 31. 12. 2012):

Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba B.Ó. I. W., platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 1.672,40 eur, keď vykonaným dokazovaním bola preukázaná jej dôvodnosť v tejto časti. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá ako nedôvodná. Žalobca listinnými dôkazmi preukázal uzavretie zmluvy o bežnom účte a balíku produktov a služieb Č. medzi účastníkmi konania, na základe ktorej žalobca zriadil pre žalovaného bežný účet. Na základe žiadosti žalovaného o poskytnutie povoleného prečerpania finančných prostriedkov z bežného účtu, od 19. 10. 2011 bola žalovanému poskytnutá služba povoleného prečerpania z jeho bežného účtu do výšky úverového limitu 1.500 eur. Ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď na to nemá potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere. Žalovanému žalobca poskytol uvedené finančné prostriedky, ktoré vyčerpal vo výške 1.500 eur. Žalovaný žiadnym spôsobom nespochybnil tvrdenia žalobcu ako ani ním predložené listinné dôkazy. Nenamietal tvrdenie žalobcu o porušení svojej zmluvnej povinnosti s uvedeného zmluvného vzťahu, ako ani splatnosť celého dlhu. Žalovanému bola preto uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu úveru vo výške 1.500 eur.

V súlade s dohodou účastníkov konania, že finančné prostriedky formou povoleného prečerpania sa poskytnú žalovanému za dohodnutú úrokovú sadzbu 16,90 %, žalobcovi prislúchali aj zročné zmluvné úroky vo výške 172,40 eur, za obdobie od poskytnutia povoleného prečerpania účtu 19. 10. 2011 do splatnosti dlhu, ktorá nastala v októbri 2012, po odpočítaní čiastočných úhrad (uvedených v písomnej špecifikácii čl. 26), t.j. 261,14 eur mínus 88,64 eur, t.j. 172,40 eur. Žalovanému bola preto uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi zročné zmluvné úroky vo výške 172,40 eur.

Žaloba o zaplatenie zmluvného úroku za obdobie po splatnosti dlhu t.j. po októbri 2012 do 16. 9. 2013, ako aj od 17. 9. 2013 do zaplatenia bola zamietnutá ako nedôvodná. Zmluvné úroky sú vždy splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, t. j. aj spolu s istinou. Doba splatnosti úrokov za poskytnutie peňazí sa tak zhoduje s dobou splatnosti úveru. Obchodný zákonník rozlišuje splatnosť úrokov v závislosti od splatnosti istiny úveru, ako aj spôsobu splatenia istiny úveru, t. j. jednorázovo alebo v splátkach. Celková suma úrokov musí byť vždy zaplatená najneskôr do splatnosti dlžného zostatku úveru. Žalobca ako veriteľ preto v danom prípade nebol oprávnený žiadať od žalovaného ako dlžníka zmluvné úroky aj po splatnosti úverovej istiny. V danom prípade žalobcovi prislúchajú len úroky z omeškania. Po vyhlásení celého úveru za splatný sa istina ďalej zmluvne neúročí. Z podstaty zmluvného úroku vyplýva, že predstavuje odplatu za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti. Veriteľ neposkytuje finančné prostriedky po lehote splatnosti (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 6. 2013, č. konania 8Co/29/2013-98, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 11. 2013, č. konania 9Co/437/2013, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. 11. 2013, č. konania 5Co/165/2013). Po zosplatení úveru sa dlžník, pokiaľ v určenej lehote neuhradí dlh, dostáva do omeškania a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Podľa publikovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR R 59/1998 veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť už iba úroky z omeškania (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 12. 2014, č. konania 10Co/108/2014-79). Z dôvodu, že žalobca si uplatňoval zmluvné úroky po lehote splatnosti do zaplatenia, žaloba bola zamietnutá ako nedôvodná.

Žaloba o zaplataenie zročných úrokov z omeškania vo výške 166,20 eur (zahrnutá do žalovanej istiny) bola zamietnutá ako nedôvodná, ako aj uplatňovaný nárok žalobcu na zaplataenie úrokov z omeškania z úrokov a poplatkov. Právo požadovať od žalovaného ako dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (úroky z omeškania zo zmluvných úrokov) žalobca nepreukázal. Tým, že dlžník včas neplatí úroky z istiny, dostáva sa do omeškania s plnením príslušenstva, nie však do omeškania s plnením vlastného dlhu - istiny (podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka úroky predstavujú príslušenstvo pohľadávky). Názor, že možno priznať úrok z omeškania z príslušenstva pohľadávky, odôvodnený len úpravou obsiahnutou v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, by bez väzby na ustanovenie § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka viedol k neakceptovateľnému záveru, že takto priznané príslušenstvo z istiny už nie je príslušenstvom pohľadávky, ale novo vzniknutou pohľadávkou (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 12. 2014, č. k. 10Co 108/2014-79). Inak povedané, ani Obchodný ani Občiansky zákonník nezakotvujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Žalobca výslovne tvrdil, že zročné úroky z omeškania boli počítané z nedoplatkov na splátkach riadnych úrokov. S poukazom na uvedené, uvedené nárok nebolo možné žalobcovi priznať.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd konanie čiastočne zastavil o zaplataenie sumy 115 eur z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom, ktorému prislúchal tento dispozitívny úkon. Súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby sa nevyžadoval, keďže k späťvzatiu žaloby v uvedenej časti došlo pred začatím pojednávania. Je potrebné zdôrazniť, že súd konanie čiastočne zastavil len v časti, v ktorej žalobca, ktorý bol zastúpený právnym zástupcom, vzal žalobu čiastočne výslovne späť (čl. 37) v presne vyčíslennej a označenej časti uplatňovaného nároku.

Z dôvodu omeškania žalovaného s plnením dlhu a to s istinou nevráteného úveru vo výške 1.500 eur, žalobcovi prislúchalo právo na zaplataenie úrokov z omeškania. Zodpovednosť za omeškание má objektívny charakter, vzniká bez ohľadu na zavinenie. Jej dôsledkom je vznik povinnosti dlžníka platiť veriteľovi úroky z omeškania. Výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis a to navýšením 8 percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu stanovenú B.. Žalovanému bola preto uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 1.500 eur od 17. 9. 2013 do zaplataenia, keďže omeškание s plnením dlhu doposiaľ trvá. Žalobca navrhol priznanie úrokov z omeškania od 17. 9. 2013, pričom od uvedeného dátumu preukázateľne bol žalovaný v omeškani s plnením dlhu (vzhľadom na splatnosť celého dlhu). Písomnosťou zo dňa 1. 10. 2012 bola preukázaná splatnosť celého dlhu, ktorú žalovaný nenamietal, podľa dohodnutých zmluvných podmienok, so stanovenou lehotou splatnosti 12. 10. 2012. Súd bol však viazaný žalobným petitom. Je potrebné uviesť, že stanovená splatnosť dlhu nemôže predchádzať výzve veriteľa na zaplataenie dlhu (podľa § 563 Občianskeho zákonníka), preto bolo potrebné vychádzať zo stanovenej lehoty obsiahnutej vo výzve na plnenie zo dňa 1. 10. 2012. Z dôvodu, že žalobca výslovne nechal žalobu späť, avšak ani netrval na priznanie zmluvného úroku z omeškania z nezaplataených poplatkov, žaloba bola v tejto časti zamietnutá ako nedôvodná.

V súlade s ust. §160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd stanovil lehotu na plnenie v trvaní 15 dní, prihládajúc na výšku peňažného plnenia, ktorým rozhodnutím žalobca vo svojich pomeroch nebude dotknutý.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ustanovenia ak účastník mal v konaní úspech čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Úspech žalobcu predstavoval 77% (1.672,40 eur), v ktorej časti bol neúspešný žalovaný. Úspech žalovaného predstavoval 123 (506,80 eur), v ktorej časti bol neúspešný žalobca. Pomer úspechu a neúspechu tak predstavoval vznik nároku žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 54%. Trovy konania pozostávali z náhrady súdneho poplatku zaplataeného žalobcom za podanú žalobu vo výške 130,50 eur (položka č. 1 písmena a) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov; t.j. 6% z ceny vymáhaného nároku). Trovy konania pozostávali z odmeny právneho zástupcu žalobcu za zastupovanie v konaní, keď za jeden úkon právnej pomoci mu prislúchala odmena vo výške 91,29 eur, t. j. za dva úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby, spolu 182,58 eur (§ 10 ods. 1 v spojení s § 13 a) ods. 1 písm. a), c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Odmena za úkon písomné vyjadrenie k výzve súdu zo dňa 25. 11. 2013 (vyjadrenie k výzve súdu zo dňa 26. 11. 2013 nebolo preukázané) a zo dňa 22.

4. 2014 nemohla byť priznaná, keďže opis rozhodujúcich skutočností, na ktorý bol žalobca súdom vyzvaný, mal byť už obsiahnutý v žalobe. Odmena za poskytnutie právnej pomoci vždy prislúcha za kvalifikovaný právny úkon. V danom prípade podanie žaloby predstavovalo takýto úkon len v spojení s jeho písomným doplnením zo dňa 25. 11. 2013 a 22. 4. 2014. Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov právnomu zástupcovi popri odmene prislúchala paušálna náhrada hotových výdavkov v súvislosti s dvoma úkonmi právnej služby t.j. 2 x 7,81 eur, spolu 15,62 eur. Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov právnomu zástupcovi prislúchalo zvýšenie o DPH o 20%, t. j. o sumu 39,64 eur. Celková výška trov právneho zastúpenia tak predstavovala sumu 237,84 eur. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 54%, t.j. 70,47 eur a trovy právneho zastúpenia 128,43 eur, tieto na účet právneho zástupcu žalobcu podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Časť predmetu konania, o ktorú bolo konanie čiastočne zastavené, sa na účely výpočtu náhrady trov konania považuje na neúspech žalobcu (a naopak žalovaného). Z dôvodu, že čiastočné zastavenie konania zaviniť žalobca.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.